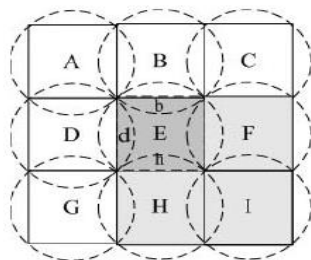

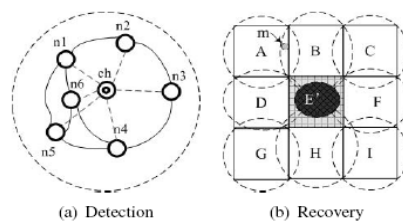
انرژی کارآمد مکانیزم تحمل‌پذیر خطا برای شبکه‌های بی‌سیم سنسور

ایده اصلی مقاله: خوشه‌بندی یک توپولوژی کنترل کارآمد و پروتکل ارتباط در شبکه‌های بی‌سیم سنسور می‌باشد. با وجود اینکه سنسورها در محیط‌های ناامن مثل میدان جنگ و جنگل و... گسترده شده‌اند و محدودیت‌های از جمله محدودیت منابع و حجم کاری نامتوازن بین گره‌ها باعث شد که خوشه آسیب‌پذیر بوده و دارای خطا و اشتباه در ارتباط باشد. بنابراین نیاز شدید جهت بهبود قدرت مکانیزم‌های تحمل‌پذیر خطای در کاربردهای واقعی شبکه‌های سنسور است. در این مقاله یک مکانیزم توزیع شده تحمل‌پذیر خطا برای شبکه‌های سنسور پیشنهاد کردیم که CMATO (مکانیزم تحمل‌پذیر خطا بر پایه عضو خوشه) نامیده شده است در این دیدگاه خوشه، همچون یک شخص کامل برای نمایش نیازمندی‌های خوشه‌های دیگر و برای کشف ترمیم خطاها با یک راه سریع و با انرژی کارآمد به کار می‌رود. این مکانیزم انعطاف‌پذیر برای متحد کردن طرح‌های خوشه‌بندی گوناگون موجود در شبکه‌های سنسور می‌شود. علاوه بر این CMATO قادر به ترمیم برخی خرابی‌های سرخوشه‌ها نیز می‌باشد. بنابراین در CMATO ترمیم خرابی‌های گره‌ها، سرخوشه‌های چندتایی و خرابی‌های اتصالات در خوشه، بهبود هر چه بیشتر کارایی و قدرت تحمل‌پذیر خطا در شبکه‌های سنسور کاربرد دارد. شبیه‌سازی نتیجه نشان می‌دهد که این مکانیزم کارایی بالایی برای ترمیم خرابی سرخوشه و تحمل‌پذیر بودن خطا و مصرف بهینه انرژی نسبت به مکانیزم‌های موجود دارد.

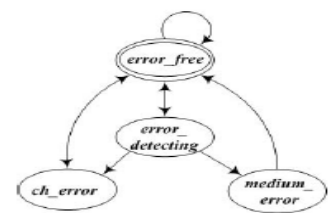
آنالیز مکانیزم: در شکل 1 نشان داده شده وقتی که سرخوشه E خراب شود کل خوشه در یک خرابی است و منجر به ناتوانی فرستنده‌هایش برای ارسال داده‌ها به بیرون خواهد شد. حتی بدتر زمانی است که بسته‌های کوچک تولید شده توسط F و H و I از طریق E رله شوند. این خوشه‌ها نیز در یک وضعیت خرابی خواهند افتاد.

شکل 1

شکل 2

شکل 3

در مکانیزم CMATO گره‌های داخل خوشه موقع پردازش ارسال‌های سرخوشه‌های همسایه را استراق سمع میکند. موقعیکه سرخوشه خراب می‌شود ارتباط از سرخوشه قطع شود، اعضاء خوشه آن را کشف می‌کنند، باید بتواند خودشان را به خوشه مجاور برای ترمیم انتقال دهد.

شکل 2(a) گره‌ها در داخل یک خوشه به سرخوشه خودشان 'ch' و همسایه این خوشه استراق سمع می‌کنند. بنابراین اعضاء خوشه می‌توانند خرابی سرخوشه را سریع کشف کنند. در شکل 2(b) وقتی همه گره‌ها از خرابی سرخوشه E اطلاع پیدا می‌کنند بعضی از گره‌ها (گره‌های واقع در حوزه خاکستری روشن) به خوشه همسایه متصل می‌شوند در حالی که دیگران (گره‌های واقع در حوزه خاکستری تاریک) به خوشه E که اخیراً ساخته شده متصل می‌شوند از این گذشته 4 حالت برای گره‌ها هستند: 1- بدون خطا (Error-free) 2- کشف خطا (error-detecting) 3- خطای سرخوشه (ch-error) 4- خطای میانی (medium-error) که در شکل 3 مشاهده می‌کنید. انتقال از حالت کشف خطا به بدون خطا، خطای 'ch' یا خطای میانی عبارت کشف خطا است. زمانی که از خطای سرخوشه یا خطای میانی به بدون خطا می‌رویم عبارت ترمیم خطا هست.

A — کشف خطا: کشف خطا اولین گام در مکانیزم تحمل‌پذیر خطا می‌باشد ما کلاً در نظر می‌گیریم که خوشه خطاهای خودش را می‌تواند کشف کند. موارد زیادی هست که اعضاء خوشه می‌توانند از وضعیت سر خوشه‌ها اطلاع پیدا کنند. برای مثال وقتی که اعضاء خوشه در حال ارسال است سرخوشه داده را حس می‌کند.

در مکانیزم CMATO، یک گره ارسال‌های سرخوشه همسایه را وقتی که خوشه آن در حالت بدون خطا هست استراق سمع می‌کند. اگر نتواند در هیچ فریم کوتاه یا نمایش بسته‌ای کوتاه زندگی سرخوشه آن را استراق سمع کند. پس می‌تواند خطای پیدا کند. جهت انتقال به حالت کشف خطا باید دریافت‌کننده‌اش را باز نگهدارند، آن وقت این گره مجبور است تصمیم بگیرد آیا خرابی سرخوشه یا خطای میانی علت شکستن ارتباط به سرخوشه شده؟

در CMATO یک مکانیزم مشاوره در خوشه برای طبقه‌بندی صحیح نوع خطاها استفاده می‌کنیم. اگر بیشتر از α درصد گره‌ها در خوشه برای کشف خرابی ارتباط به سرخوشه باشد. پس سرخوشه باید خراب اعلام شود. حتی اگر سرخوشه خراب نشده باشد. اما بیشتر اعضاء خوشه نتوانند با سرخوشه‌های آنها ارتباط برقرار کنند به این خاطر خطای میانی هست پس ما می‌توانیم به این علت خطا را خرابی سرخوشه طبقه‌بندی کنیم، در این صورت دلیل خوبی برای انتخاب سرخوشه جدید می‌باشد. CMATO از لیست غیر فعال برای ارائه دوباره لیست اعضاء خوشه که از سرخوشه قطع ارتباط کردند استفاده می‌کند بنابراین لیست غیر فعال انتشار و بروزسانی میان اعضاء سرخوشه می‌شود. اگر طول لیست بیشتر از $\alpha \times |C|$ (تعدادی از گره‌های عضو در خوشه C) باشد پس سرخوشه خراب اعلام می‌شود. خرابی سرخوشه توسط انتشار پیام ch-fail اعلام می‌شود. گرهی که این پیام را برای اولین بار دریافت می‌کند خواهد توانست آن را فوراً رله بکند تا اینکه تمام اعضاء خوشه بتوانند بدانند که سرخوشه خراب شده است اعضاء خوشه که پیام ch-fail را دریافت کردند و می‌توانند سریعاً وارد فاز ترمیم شوند. بعد از زمانی فاصله اگر هیچ پیامی ch-fail انتشار نیافته باشد. پس قطع ارتباط به سرخوشه‌اش به علت خطای میانی می‌باشد.

B - ترمیم خطاها: برای ترمیم خطا هر گره یک مجموعه سرخوشه همسایه (NCH) نگهداری می‌کند. در CMATO وقتی که سرخوشه‌ها با همدیگر اتصال پیدا می‌کنند اعضاء سرخوشه به راحتی می‌توانند سرخوشه‌های مجاور را به NCHشان اضافه کنند. برای مثال در شکل 1 گره‌هایی که در ناحیه b و f و h و d قرار دارند.

در خوشه E با اید سرخوشه B و F و H و D در NCH به ترتیب اضافه کنند وقتی که اعضاء خوشه در ناحیه‌های {b,f,h,d} سرخوشه E را پیدا کنند یا خراب یا اتصال به سرخوشه شکسته یا قطع شده است. آنها می‌توانند خودشان را به خوشه مجاور انتقال دهند بهر حال NCH گره‌ها در ناحیه $\{E-(b+f+h+d)\}$ قرار می‌گیرند باید خالی شود. بنابراین سرخوشه‌های جدید نیاز به انتخاب جهت ترمیم این گره‌ها دارند.

1) ترمیم خطای میانی: این خطا اساساً برای خرابی‌های سرخوشه‌ها می‌باشند. اگر عضو خوشه خطای میانی را کشف کند برای اتصال به خوشه‌های همسایه تلاش می‌کند. اگر مجموعه سرخوشه‌های همسایه خالی نباشد ($|NCH| \geq 1$). آن فقط پیام درخواست اتصال را به بهترین سرخوشه همسایه می‌فرستد. با دریافت این پیام، سرخوشه مجاور می‌تواند پیام تصدیق این پیام و برای دریافت داده از این گره آماده کند. بنابراین این گره ترمیم شده است. اگر مجموعه سرخوشه همسایه خالی باشد ($|NCH|=0$). پس عضو خوشه‌ای برای انتخاب یک گره از همسایه‌هایش همچون گره رله هست از میان این عضو خوشه می‌تواند داده را به سرخوشه ارسال کند. ترمیم سرخوشه مجاور بهتر از رله گره می‌باشد زیرا بیدار ماندن باعث ساختن گره رله می‌شود. که آن گره سرخوشه بوده است. این روش خواهد توانست تعداد سرخوشه‌ها را افزایش دهد. و تداخل میان خوشه‌ها را افزایش دهد. وقتی که چندین خطای میانی در شبکه اتفاق می‌افتد.

2 — ترمیم خطای سرخوشه (ch-error): با خرابی سرخوشه همه عضوهای خوشه توسط انتشار پیام ch-fail اطلاع پیدا

می کنند. اعضای خوشه می تواند برای سرخوشه شدن با تابع وزن رقابت کند. $f(c_{im}) = r * \frac{|INbr|}{C_i} + (1-r) * \frac{E_{cur}(c_{im})}{E_{max}(c_i)}$

که C_{im} عضو خوشه m^{th} خوشه C_i هست، $|INbr|$ اندازه مجموع هم سایه در خوشه است، $|C_i|$ اندازه خوشه است. بنابراین $\left(\frac{|INbr|}{C_i}\right)$ عامل اتصال را نمایش می دهد. $E_{cur}(c_{im})$ انرژی باقیمانده از آن گره، $E_{max}(c_i)$ یک برآورد از ماکزیمم انرژی

باقیمانده میان گره ها در خوشه C_i هست $\left(\frac{E_{cur}(c_{im})}{E_{max}(c_i)}\right)$ بنابراین معیار انرژی را نمایش می دهد.

بر طبق تابع وزن f وقتی یک گره تصمیم به سرخوشه شدن می گیرد یک پیام آگهی سرخوشه ch-adv انتشار می دهد. با دریافت این پیام گره ها می توانند تایمر شان از سرخوشه های مناسب قطع کنند. موقعی که سرخوشه جدید انتخاب شد عضوهای سرخوشه خراب باید یا NCH شان بروز شوند. و پیام درخواست اتصال به بهترین سرخوشه ها در NCH ارسال کنند یا اگر NCH خالی باشد به گره های مجاور رله میکند.

مزایا: مکانیزم CMATO برای ترمیم خطاهای دائمی در سمت سرخوشه بخوبی خطاهای میانی، بین سرخوشه و اعضای خوشه عمل می کند.

ایستگاه اصلی نیاز به دانش عمومی و پیش برآورد، درباره موقعیت گره ها بوسیله پردازش متمرکز ندارد.

کشف و ترمیم هر دو به طور موضعی در زمان اجرا به کار می افتند. شبیه سازی نتیجه نشان می دهد که CMATO میتواند در داخل الگوریتم های خوشه بندی موجود قرار گرفته برای کشف خطا در گره ها و سپس ترمیم دینامیکی شبکه از خطا با انرژی کارآمد به کار رود.

معایب: وقتی که چندین خطای میانی در شبکه اتفاق می افتد؛ برای ترمیم بیدار ماندن باعث ساختن گره رله می شود و تعداد سرخوشه ها و تداخل میان آنها را افزایش می دهد.

پارامترهای به کار رفته در این مکانیزم: این مکانیزم در زمان اجرا اقدام به کشف و ترمیم می کند پس پارامتر در دسترس بودن تحمل پذیر خطا را تحت تأثیر قرار می دهد.

شبیه سازی: CMATO را در محیط J-sim پیاده سازی شده. در این آزمایشات صد گره به طور تصادفی در محیطی به ابعاد 200×200 متر مربع گسترش دادیم که گره sink در مکان $(0,0)$ قرار داده شده است. شبکه با استفاده از LEACH و HEED خوشه بندی شده سرخوشه ها در درخت پوشا برای مسیریابی سازمان یافته اند. سرعت انتخاب سرخوشه 0.2 است. و محدوده خوشه 50 متر می باشد. برای تست رفتار شبکه خطاها را به شبکه تزریق می کنیم. برای هر سرخوشه اگر K^{th} خطا در زمان T_k وارد شود. سپس زمان ورود به صورت $X_1 = T, X_k = T_k - T_{k-1}$, for $K=2,3,\dots$ تعریف می شود.

فرض کنید X_i مستقل است به طور همانندی متغیر تصادفی توزیع شده است و به توزیع نمایی کلاسیک با نرخ λ تعلق دارد $f_{Ti}(t) = \lambda e^{-\lambda t}, t > 0$

طبق منبع [14] جریان زمان ورودی $\{x_1, x_2, x_3, \dots\}$ در واقع شکل فرآیند پواسون است λ مساوی $E(x_i)$ که مقدار پیش بینی شده x_i است. ظاهراً بزرگتر از λ مکرراً خطا اتفاق می افتد. بنابراین عضو خوشه زمانی که حجم کاریش کوچکتر از سرخوشه است. ما λ اش را 10 زمان مساوی با λ سرخوشه قرار می دهیم. وقتی خطای سرخوشه اتفاق می افتاد فرض می کنیم خرابی ابدی است و سرخوشه از هر کدام از اتصالات به گره های دیگر قطع شده است. وقتی خطای میانی اتفاق می افتاد در عضو سرخوشه اتصال از عضو خوشه به سرخوشه قطع شده است. همه خرابی ها گره ها فعالند و همه اتصالات شکسته شده دوباره اتصال می یابند. بعد از آخرین خطا برای $6.2 \times rts$ که چرخش زمان محدود را مشخص می کند.

مورد مقایسه: CMATO را در هر دو پروتوکل LEACH و HEED پیاده‌سازی کردیم با تولید خطا در شکل 4 کارائی CMATO با CHATO وقتی $\lambda = 800$ و $rts=2000s$ است مقایسه کردیم. CMATO می‌تواند خرابی‌های سرخوشه را کشف و ترمیم کند در حالی که 87% خطاها در CHATO کشف می‌شود علاوه بر این CMATO قادر به ترمیم همه خطاهای میانی است. در حالی که CHATO هیچ مکانیزم برای ترمیم خطا ندارد بنابراین در شکل 5 ما تنها خطاهای خرابی سرخوشه را جهت مقایسه بیشتر کارایشان تزریق کردیم.

TABLE I
PARAMETERS AND THEIR VALUES

Parameter	Value
Electronics energy (E_{elec})	50 nJ/bit
Threshold distance (d_0)	87 m
Transmit Amplifier ($\epsilon_{fs}, \epsilon_{mp}$)	$10.00pJ/bit/m^2$, $0.0013pJ/bit/m^4$
Data packet size	4000 bytes
Beacon packet size	20 bytes
Initial energy	1.0 J/battery

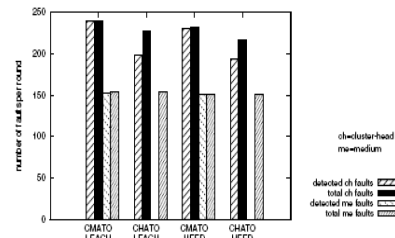

Fig. 4. Faults detected vs. total faults. ($\lambda = 800, rts = 2000$)

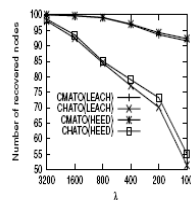

Fig. 5. Impact of λ to the number of nodes recovered from cluster head failures. $rts = 2000$

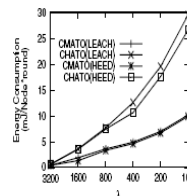

Fig. 6. Impact of λ to the energy consumption. $rts = 2000$

λ نرخ پوا سون را برای مقایسه تغییر می‌دهیم. وقتی که خطاها کم هستند ($\lambda \geq 3200$) شبکه توسط هر دو روش ترمیم می‌شود. و وقتی که به طور مکرر بیشتر می‌شود بیشتر خطای سرخوشه‌ها در مکانیزم CHATO ترمیم نشده‌اند. به این دلیل CHATO تنها می‌تواند مقدار خطای منفرد را کشف کند. وقتی چندین خطا در همان زمان اتفاق بیفتد به احتمال زیاد خوشه همسایه در CHATO نمی‌تواند کار بکند.

هزینه مکانیزم تحمل‌پذیر خطا شامل استراق سمع تغییرات کنترل پیام می‌باشد. در شکل 6 هزینه انرژی CMATO را می‌توانید ببینید. تقریباً خطی با نرخ λ است. در صورتی که برای مکانیزم CHATO وقتی خطاهای بیشتر اتفاق بیافتد و سرخوشه‌های بیشتری خراب می‌شوند، سرخوشه‌های جدید درست نمی‌شود. بنابراین سرخوشه مبنی بر مکانیزم تحمل‌پذیر خطا مجبور هستند ارتباطشان برای نمایش ارتباط و ارتباطات داخلی خوشه گسترش یابند. بنابراین خط شیب CHATO عمیق‌تر از CMATO است. انرژی مصرفی CMATO بیشتر از 60 درصد کمتر از CHATO وقتی که $\lambda \leq 400$ است.

کارهای آتی: ندارد.